

LXIX. Domnělý záporný kompetenční konflikt, který udánlivě vznikl mezi nejvyšším soudem v Brně a zemským úřadem v Brně, o nároku Vlastimily S. v B. proti obci B. na náhradu škody podle zák. z 30. října 1919 č. 592 Sb. o zabírání bytů obcemi.

(Usnesení ze dne 12. prosince 1930 č. 664.)

V ý r o k: Návrh se zamítá jako nepřipustný.

D ů v o d y: Z ustanovení §§ 3 a 4 zák. z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. jasně plyne, že kompetenční konflikt záporný vzniká, když poslední v postupu instančním přípustnou stolicí byla popřena otázka příslušnosti jednak řádnými soudy, jednak úřady správními.

Než o takový případ tu nejde, poněvadž řádné soudy rozhodnutím v poslední stolicí nepopřely svou příslušnost k rozhodnutí o nároku žalobkyně Vlastimily S. proti obci B. na náhradu škody v částce 37.411 Kč 25 h s přísl., nýbrž o něm ve věci samé rozhodly. Vždyť nejvyšší soud v Brně rozhodnutím z 2. listopadu 1928 žalobu její věcně zamítl, neuznav žalobní nárok co do právního důvodu za opodstatněný.

Výrok rozhodnutí nejvyššího soudu jest zcela jasný a v důvodech rozsudku jest též zřetelně objasněn právní názor, kterým zamítnutí žaloby se opodstatňuje, že totiž není zvláštního zákonného předpisu, kterým by obcím byla uložena povinnost, aby nahradily škodu, způsobenou nezákonným jednáním neb opomenutím obce, nebo jejich orgánů při výkonu veřejnoprávní působnosti a že ani nedbalost obce nebo jejich orgánů při výkonu veřejnoprávních povinností nestačila by k tomu, by založila ručení obce za škodu, jednala-li jinak v mezích zákonem jí vytčených. Dovolací soud zároveň dospěl k závěru, že v tomto případě šlo právě o veřejnoprávní úkony obce, za jejichž nesprávnost nelze jí uložit ručení, protože není o tom zvláštního zákona. Tím nejvyšší soud nejen uznal svou příslušnost k věcnému rozhodnutí o sporném nároku, ale o něm též rozhodl, zamítnuv žalobu.

I když tedy zemský úřad odmítl jednati o věci z důvodu, že patří na soudní pořad, nevznikl vůbec tvrzený záporný konflikt kompetenční a vývody návrhu na řešení kompetenčního konfliktu jsou ve zřejmém rozporu se soudními spisy a zejména s rozhodnutím nejvyššího soudu v Brně z 2. listopadu 1928 (uveřej. ve sb. n. s. pod č. 6428), pokud se pokoušejí dolíčiti, že prý jím byla popřena otázka příslušnosti řádných soudů k rozhodnutí a vyslovena nepřipustnost pořadu práva, — poněvadž prý jde o nárok veřejnoprávní — a lze je vysvětliti jen nesprávným pochopením rozsudku.

Bylo proto návrh na řešení domnělého záporného kompetenčního konfliktu podle § 6 zák. č. 3/18 jako nepřipustný zamítnouti.

LXX. Domnělý kladný kompetenční konflikt, který udánlivě vzešel tím, že okresní soud v P. si osobil příslušnost k záležitosti trpění železničního vagonu, obývaného navrhovatelem na obecním pozemku obce L., ačkoliv o této záležitosti již byla rozhodla okr. pol. správa v Ž.

(Usnesení ze dne 12. prosince 1930 č. 667.)